

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024603 19 Кж 5
Бања Лука, 14.08.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судије Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Смиљане Мрша, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог Р.Г. и др. због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца осумњиченог, адвоката М.Б. из Б., изјављеној против рјешења Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 024603 19 Кв 7 од 08.08.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.08.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се као неоснована жалба браниоца осумњиченог Р.Г. изјављена против рјешења Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 024603 19 Кв 7 од 08.08.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 024603 19 Кв 7 од 08.08.2019. године, продужен је притвор осумњиченом Р.Г. за још 3 (три) мјесеца, против кога се води истрага због постојања основане сумње да је (заједно са осумњиченим Е.Б. и Б.Ђ.) извршио кривично дјело тешко убиство из члана 125. став 2. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС). Притвор је према осумњиченом продужен из притворских разлога предвиђених одредбом члана 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац осумњиченог, адвокат М.Б. из Б., због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се рјешење преиначи тако што ће се осумњиченом укинути притвор и истом одреде мјере забране из члана 185. став 1. и 2. ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

У сегменту побијања рјешења због битних повреда одредаба кривичног поступка, жалба истиче да се закључак о постојању основане сумње да је осумњичени починио предметно кривично дјело, заснива на записницима о

његовом саслушању пред овлашћеним службеним лицима (у даљем тексту: ОСЈ) и пред тужиоцем, који су, по тврдњи жалбе, незаконити докази, јер је те изјаве осумњичени дао под пријетњама овлашћених службених лица и да су то изнуђени искази, те да записник пред ОСЈ не садржи потпис осумњиченог.

Изнесени жалбени приговори нису основани. Наиме, супротно наводима из жалбе, записник о саслушању осумњиченог Г. пред ОСЈ садржи потпис овог осумњиченог, док преостали приговори су паушални и ничим аргументовани. У сваком случају, одбрана ће имати могућност да исте приговоре изнесе и у даљем току поступка.

Надаље, супротно жалбеним приговорима, првостепено вијеће овог суда је на основу доказа који су достављени уз приједлог за продужење притвора (као и уз приједлог за одређивање притвора), извео правилан закључак да је и у овој фази истраге осумњичени Г. основано сумњив да је починио радње које му се стављају на терет у наредби о спровођењу истраге и у наредби о проширењу истраге. По оцјени овог вијећа, побијаним рјешењем дати су ваљани разлози како у погледу постојања основане сумње да је осумњичени и у овој фази истраге основано сумњив да је починио кривично дјело за које се против њега спроводи истрага, тако и у погледу посебних притворских разлога због којих му је притвор продужен, па се жалилац упућује на те разлоге.

Наиме, супротно жалбеним приговорима, за успостављени приворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и аргументовано образложење, које овај суд у цијелости прихвата као ваљано, посебно имајући у виду да је у даљем току истраге потребно саслушати свједоке и саучеснике у извршењу овог дјела, на околности међусобног познанства и контаката између осумњичених Б., Г. и Ђ. (који негирају међусобно познанство), па боравком на слободи, осумњичени Г. би могао утицати на свједоке и саучеснике, које тужилаштво у наставку истраге планира саслушати, што указује на нужност даље примјене мјере притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Такође су неосновани и приговори жалбе да није било мјеста продужењу притвора против осумњиченог из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење је дало детаљно и ваљано образложење из којег произилази зашто би боравак осумњиченог на слободи представљао ванредне околности због којих би могло доћи до ремећења јавног реда, па образложење за постојање и овог притворског разлога, у цијелости прихвата ово вијеће. Све околности наведене у побијаном рјешењу и по оцјени овог вијећа, указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања осумњиченог на слободу у овој фази поступка, за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење преиначи и осумњиченом, умјесто притвора, одреде мјере забране, није основано.

Из наведених разлога жалба браниоца осумњиченог није основана, па је ваљало ту жалбу одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић